

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

1. เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยกระเพาะอาหารทะลุที่ได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดช่องแคมรูกระเพาะอาหารที่ทะลุ
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตั้งแต่วันที่ 30 สิงหาคม 2565 ถึงวันที่ 4 กันยายน 2565 รวมระยะเวลาครุ่น 6 วัน
3. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเขี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

โรคกระเพาะอาหารทะลุ (Gastric Ulcer perforation)

ความหมายของโรค การมีบาดแผลของทางเดินอาหารชั้น mucosa ตั้งแต่บริเวณหลอดอาหาร (esophagus) ถึงลำไส้เล็กส่วน jejunum แต่ส่วนมากพบในบริเวณกระเพาะอาหาร (gastric) และลำไส้เล็กส่วนต้น (duodenum) (วันดี โตสุขศรี, 2559)

พยาธิสภาพของโรค

แผลกระเพาะอาหารมักเกิดที่กระเพาะอาหารส่วนปลาย (antrum) ใกล้กับขอบด้านในของกระเพาะอาหาร (lesser curvature) เพราะเป็นที่มีเลือดมาเลี้ยงน้อยที่สุด และเยื่อบุกระเพาะอาหารเป็นอันตรายได้ง่าย ขณะกล้ามเนื้อหดตัว สาเหตุสำคัญเกิดจากการเสื่อมของปัจจัยป้องกันเยื่อบุกระเพาะอาหารจากการทำลาย ส่วนใหญ่สัมพันธ์กับยาคุ่มบรรเทาอาการอักเสบที่ไม่ใช้สเตียรอยด์ (NSAIDs) และการติดเชื้อแบคทีเรียเอลิโคแบคเตอร์เพลไโร (H.pylori) แผลกระเพาะอาหารส่วนใหญ่เป็นผลจาก การอักเสบของเยื่อบุกระเพาะอาหารส่วนปลาย (antrum) เช่นว่าการอักเสบนี้เป็นผลจากเชื้อแบคทีเรียเอลิโคแบคเตอร์เพลไโร (H.pylori) อาจร่วมกับกล้ามเนื้อหดตัวส่วน pylorus ซึ่งเป็นส่วนกระเพาะอาหารส่วนปลายติดต่อกับลำไส้เล็กตอนต้น ปิดไม่นิททำให้มีการไหลย้อนของสารในลำไส้เข้ากับส่วนกระเพาะอาหาร เมื่อความดันทานของเยื่อบุกระเพาะอาหารลดลง มีการทำลายเซลล์เยื่อบุเป็นผลให้ Hydrogen ion สามารถเข้าเยื่อบุจึงมีการปล่อย Histamine ซึ่งจะไปกระตุ้นการหลั่งกรดและ pepsinogen หลอดเลือดขยายตัวเพิ่มการซึมผ่านของหลอดเลือดฝอยเยื่อบุกระเพาะอาหารบวมและสูญเสียโปรตีน จึงเกิดวงศากการทำลายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนมีการทะลุเกิดขึ้นซึ่งส่วนใหญ่จะพบการทะลุที่ผนังด้านหน้าบริเวณส่วนโค้งด้านใน การเกิดรูทะลุมากขึ้นเมื่อมีการใช้ยาคุ่มบรรเทาอาการอักเสบที่ไม่ใช้สเตียรอยด์ (NSAIDs) เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในผู้สูงอายุ (วันดี โตสุขศรี, 2559)

สาเหตุ

1. การเสียสมดุลระหว่างปัจจัยที่ทำ ให้เกิดการหลั่งกรดทำให้เกิดการหลั่งกรดมากผิดปกติ
2. การติดเชื้อแบคทีเรียเอลิโคแบคเตอร์เพลไโร
3. กรรมพันธุ์
4. ภาวะเครียด
5. การรับประทานยาบางชนิด เช่น แอสไพริน และยาคุ่มสเตียรอยด์ (ขจ พงศธรวิบูลย์, 2559)

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

อาการและอาการแสดง

ผู้ป่วยประมาณ 70-80% จะมีประวัติเป็นแผลในกระเพาะอาหารมาก่อนและจะมีอาการของ โรคกระเพาะอาหาร หลุ่มกจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและกระจายไปทั่วท้อง แบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้ (วันดี โภสุขศรี, 2559)

1. Early stage (2 ชั่วโมงแรก) เมื่อเกิดการหลุ่มของกระเพาะอาหารและลำไส้เล็กส่วนต้นกรดและน้ำย่อยจะไหลออกมากทำให้เกิดการระคายเคืองของเยื่อบุช่องท้อง ผู้ป่วยจะมีอาการปวดท้องทันทีทันใดที่บริเวณใต้ลิ้นปี่ (Epigastrium pain) และอาจจะปวดท้องน้อยด้านขวาได้จากการที่น้ำย่อยจากกระเพาะไหลมาตาม right paracolic gutter อาการอาจจะเป็นแบบ Neurogenic shock คือผู้ป่วยจะนอนอนนิ่งๆ หน้าซีด เหงื่ออออก มือเท้าเย็น หายใจเร็วและตื้น

2. Intermediate stage (2-12 ชั่วโมง) หลังจากเกิดการระคายเคืองของเยื่อบุช่องท้อง เยื่อบุช่องท้องจะมีการตอบสนองโดยการหลั่ง fluid เข้าไปในช่องท้องเป็นการเจือจางน้ำย่อยจากกระเพาะ ทำให้อาการปวดท้องน้อยลงแต่ผู้ป่วยจะมีอาการของ Hypovolemic shock จากการเสีย fluid เข้าไปในช่องท้องคือ อัตราการหายใจและการเต้นของหัวใจจะเร็วขึ้น กระหายน้ำและจะเจ็บเวลาขับถ่าย ต้องนอนนิ่งๆ ตรวจสอบร่างกายช่องท้องจะพบมีอาการกดเจ็บ (tenderness) กดปล่อยแล้วเจ็บ (rebound tenderness) และท้องแข็ง (guarding) บริเวณใต้ลิ้นปี่ ในบางรายอาจจะมีปวดที่บริเวณหัวไหปลารมด้วยได้

3. late stage (เกิดหลัง 12 ชั่วโมง) หลังจาก 12 ชั่วโมงจะเริ่มมีการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย กล้ายเป็นติดเชื้อแบคทีเรียนในช่องท้อง (Bacterial peritonitis) ตรวจร่างกายจะเริ่มมีไข้และมีอาการและอาการแสดงของภาวะติดเชื้อในกระเพาะเลือดและจะตรวจพบมีการเพิ่มน้ำดของหน้าท้องได้ (สมบัติ ตรีประเสริฐสุข, 2558)

การวินิจฉัย

การวินิจฉัยโรคกระเพาะอาหารหลุ่ม ดังนี้

1. การซักประวัติ ผู้ป่วยอาจมีอาการปวดกระเพาะอาหารเป็นทายๆ เรื้อรัง มีปัจจัยส่งเสริม เช่น การรับประทานอาหารไม่เป็นเวลา รับประทานอาหารสจัด ความเครียด รับประทานยาแก้ปวดยาชาด และการใช้สารเสพติดต่างๆ

2. การตรวจร่างกาย เช่น มีการกดเจ็บ กดปล่อยแล้วเจ็บ และท้องแข็ง บริเวณใต้ลิ้นปี่ และพังเสียงการเคลื่อนไหวของลำไส้ลดลง ในบางรายอาจมีอาการปวดบริเวณหัวไหปลารมด้วย บริเวณหน้าอกด้านขวาตำแหน่งตับเคาะได้เสียงໂປร່ງ

3. การตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น CBC (Complete blood count), U/A (Urine analysis), Electrolyte, BUN, Creatinin, LFT (Liver function test), Coagulation มักเป็นการตรวจพื้นฐานในผู้ที่มีอาการปวดท้อง การแปลผลต้องพิจารณาร่วมกับการตรวจร่างกาย เนื่องจากผลเหล่านี้ไม่มีความเฉพาะเจาะจงของโรค

4. การตรวจพิเศษ การตรวจถ่ายภาพรังสีช่องท้อง (film abdomen series) การตรวจลิ่นความถี่สูง (Ultrasound) หรือ การตรวจเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ CT Scan (Computerized Tomography) การถ่ายภาพรังสีช่องท้อง (film abdomen series) จะพบมีลมรั่วในช่องท้อง (free air) บริเวณใต้กะบังลมด้านขวา (ศักรินทร์ จริพงศ์ชร)

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

การวินิจฉัย (ต่อ)

และซัยพิชิต พุทธาพิทักษ์พงศ์, 2561)

การรักษา

สามารถแบ่งได้เป็น 2 วิธี ดังนี้

1. การรักษาโดยการไม่ผ่าตัด (non-operative treatment) โดยปกติแล้วการรักษาด้วยวิธีนี้ไม่เป็นที่นิยม แต่จะใช้ในผู้ป่วยที่ไม่สามารถต่อการผ่าตัดได้ หรือผู้ป่วยที่มีภาวะเยื่อบุห้องท้องอักเสบเฉพาะที่ ในกรณีที่ได้รับการรักษาทางยาแล้วมีอาการดีขึ้นโดยจะมีการใส่สายระบายที่ใส่ผ่านทางมูกลงสู่กระเพาะอาหาร เพื่อระบายน้ำย่อยออกมากให้ได้มากที่สุด แต่ถ้าอาการผู้ป่วยไม่ดีขึ้นภายใน 12 ชั่วโมง อาจจะต้องพิจารณารักษาโดยการผ่าตัด

2. การรักษาโดยการผ่าตัด (operative treatment) ควรเลือกใช้ในกรณีต่อไปนี้

2.1 เป็นแผลทะลุแล้วเครียรักษาด้วยการเย็บปิดรูมา ก่อน

2.2 เป็นแผลทะลุบริเวณลำไส้เล็กส่วนต้น (Duodenum) ร่วมกับมีการตีบของหูรูด (Pyloric) กระเพาะอาหารส่วนปลายที่ต่อ กับลำไส้เล็ก

2.3 มีแผลทะลุร่วมกับภาวะเลือดออก

2.4 มีแผลบริเวณลำไส้เล็กส่วนต้น (Duodenum) และกระเพาะอาหารมีอันหนึ่งอันใดแตกทะลุ (ชี พงศ์สวิญลัย, 2559)

การพยาบาล

การดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยกระเพาะอาหารทะลุมีดังนี้

1. ซักประวัติผู้ป่วยและญาติ เพื่อค้นหาสาเหตุและวางแผนการพยาบาล

2. การดูแลระยะฉุกเฉินเพื่อประเมินภาวะซื้อก็อกที่อาจเกิดขึ้นโดยให้ผู้ป่วยนอนพักผ่อนบนเตียง เพื่อลดการใช้ออกซิเจน วัดสัญญาณชีพและดับความรู้สึกตัวทุก 15-30 นาที เพื่อประเมินภาวะซื้อก งด้น้ำและอาหารทางปากทุกชนิด ประเมินอาการปวด โดยสังเกตและสอบถามระดับความเจ็บปวดจากผู้ป่วย ดูแลให้ยาแก้ปวด ให้เลือดให้สารน้ำตามแผนการรักษา แก้ไขภาวะไม่สมดุลของสารน้ำและอิเล็กโทรไลต์

3. เมื่อแพทย์เห็นควรผ่าตัดขอเชิญให้ผู้ป่วยและญาติทราบถึงแผนการรักษา เปิดโอกาสให้ซักถามปัญหาและข้อสงสัยต่างๆ ให้ความมั่นใจและให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย

4. การพยาบาลก่อนผ่าตัด

4.1 การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย งดน้ำและอาหารทางปากทุกชนิด เตรียมความสะอาดของผิวน้ำหนัง การลวนคลายปัสสาวะไว้บันทึกสิลักษณะและปริมาณปัสสาวะ ใส่สายยางทางมูกลงสู่กระเพาะอาหารเพื่อดูดรัดน้ำย่อยจากกระเพาะอาหารออกให้มากที่สุด ดูแลให้ยาแก้ปวดและยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษา แนะนำการออกกำลังกายหลังผ่าตัดเพื่อลดการเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด

4.2 การเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ป่วยสร้างความไว้วางใจ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

การพยาบาล (ต่อ)

โรค แนวทางการรักษาและเหตุผลที่ต้องเตรียมผ่าตัดฉุกเฉิน เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้รับยาความรู้สึกและซักถามข้อสงสัย ต่างๆ หลังผ่าตัดอาจใส่ห่อหอลดความต่อเครื่องช่วยหายใจ ควรอธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นเพื่อให้ผู้ป่วยคลายความกังวลและให้ความร่วมมือในการรักษา

5. การพยาบาลหลังผ่าตัด

5.1 ประเมินระดับความรู้สึกตัวและสัญญาณชีพผู้ป่วยทุก 15 นาที 4 ครั้งทุก 30 นาที 2 ครั้งและทุก 1 ชั่วโมง จนสัญญาณชีพคงที่อยู่ในเกณฑ์ปกติในระยะแรกหลังการผ่าตัด

5.2 สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงและการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ภาวะอุดกั้นทางเดินหายใจ ภาวะติดเชื้อที่แผลผ่าตัด ภาวะตกเลือด และช็อก

5.3 ประเมินระดับความเจ็บปวด ดูแลให้ยาแก้ปวดตามแผนการรักษา จัดท่านอนศีรษะสูง 30-45 องศาเพื่อให้กล้ามเนื้อหน้าท้องหย่อนลดอาการปวดแพล แนะนำให้ประคองแพลเวลาไอหรือจาม

5.4 กระตุนให้ผู้ป่วยออกกำลังกายหลังผ่าตัดให้เร็วที่สุด โดยกระตุนให้ผู้ป่วยเคลื่อนไหวร่างกายการพลิกตะแคงตัวผู้ป่วยทุก 2 ชั่วโมง เพื่อกระตุนการเคลื่อนไหวของลำไส้ ป้องกันอาการท้องอืด ประเมินการเคลื่อนไหวของลำไส้ แนะนำให้ผู้ป่วยใช้เทคนิคผ่อนคลายโดยหายใจเข้าออกยาวๆ ลึกๆ

5.5 ในรายที่อาการดีขึ้น แพทย์วางแผนให้ผู้ป่วยกลับบ้าน อาจมีปัญหากระเพาะอาหารหลุดจากการปฏิบัติตัวเมื่อถูกต้องของผู้ป่วย พยาบาลจึงควรให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง เมื่อผู้ป่วยกลับไปอยู่บ้านแนะนำผู้ป่วยให้รับประทานอาหารให้เป็นเวลา รับประทานอาหารอ่อนย่อยง่าย หลีกเลี่ยงอาหารรสจัดและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กาแฟอีนและน้ำอัดลม ไม่ควรซื้อยามารับประทานเองโดยเฉพาะยาแก้ปวด งดสูบบุหรี่และดื่มสุรา เพราะจะทำให้แพลหายใจและทำให้เกิดการกลับเป็นข้า

5.6 แนะนำให้นำพบแพทย์ตามนัด พร้อมสังเกตอาการผิดปกติที่ต้องรับมาพบแพทย์ทันที ได้แก่ อาการปวดท้องได้ลิ้นปี ปวดท้องช่วงบนเฉียบพลันรุนแรงจุกเสียดแน่นท้อง หน้าท้องแข็งตึงกดเจ็บมาก อาเจียนเป็นเลือดถ่ายดำคลื่นไส้อาเจียน ใจสั่นเหงื่อออก ตัวเย็นเป็นตัน (รัชนี เบญจรงค์, 2558)

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

4.1 สรุปสาระ

ชื่อรุณีศึกษา การพยายามผู้ป่วยกระเพาะอาหารหลักที่ได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดช่องแผลกระเพาะอาหารที่หลัก

ข้อมูลที่ว่าไป ผู้ป่วยเพศชาย อายุ 55 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส ทำอาชีพรับจ้างก่อสร้าง เป็นคนภูมิลำเนาจังหวัดสระบุรีแก้ว สิทธิการรักษาบัตรทอง

วันที่รับเข้าโรงพยาบาล 30 สิงหาคม 2565 เวลา 05.45 น.

วันที่รับไปดูแล 30 สิงหาคม 2565 เวลา 09.00 น.

วันที่จัดทำโดยกลุ่มงานป้องกันโรคติดต่อ 4 ธันวาคม 2565 เวลา 15.00 น.

ฉบับที่ ๑๖๘ ไตรมาส ๔ พ.ศ.๒๕๖๕ จ.๑๕.๐๙.๖๕

សាស្ត្រ ១៩៣៥

សាស្ត្រពិនិត្យប្រជាពលរដ្ឋនៃកម្ពុជា

ແລ້ວທີ່ມາຂອງຂໍ້ມູນ ປະວັດການສັນກາຍຄົນຜູ້ປ່າຍຄູາຕີແລະເວົ່າຮະເບີນຜູ້ປ່າຍໂຮງພຍາບາລສົມເຕັ້ງພະຍຸພາບສະແກ້ວ
ການສຳຄັ້ນເຫັນໂຮງພຍາບາລ

ໄວດ້ທົ່ງໄຣວານກລວງສະອູນ 2 ຂໍ້ໄວແກ່ລູ່ເວົ້າຮຽນພະຍານວາລ

ประวัติความเจ็บปวดในปัจจุบัน

2 ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาล ญาติให้ประวัติว่ามีอาการปวดท้องบริเวณกลางสะโพก ไม่ร้าวไปไหน ไม่มีไข้ เมื่อคลื่นไส้อาเจียน ไม่มีอาการถ่ายเหลว ถ่ายได้ปกติ จึงมาโรงพยาบาล แรกรับที่งานผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน (รพ. สรงนารักษ์) ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่อง อุณหภูมิร่างกาย 36.0 องศาเซลเซียส ชีพจร 62 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 148/95 มิลลิเมตรปรอท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจน 100% ปวดท้องมากระดับความปวด (Pain scale) 8 คะแนน ได้รับการตรวจเอกซเรย์ทรวงอกและท้อง (film Abdomen series) พบร่องรอยฟองอากาศในท้อง (Free air under Diaphragm) ตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (EKG 12 Lead) ได้รับการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำชนิด 0.9% NaCl 1,000 มิลลิลิตรทางหลอดเลือดดำในอัตราหยด 120 หยดต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์ และเฝ้าระวังตัวแห่งที่ให้สารน้ำป้องกันการรั่วของกอนอกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ใส่สายจมูกลงสู่กระเพาะอาหารต่อถุง (retained NG with bag) และใส่สายสวนปัสสาวะ (Retained Foley cath), เจาะเลือดส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการดังนี้ ความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด CBC (complete blood count), การทำงานของไต (BUN Creatinin), เกลือแร่ในร่างกาย (Electrolyte), การทำงานของตับ LFT (Liver function test) และการแข็งตัวของเลือด Coagulation และจะงเลือดเตรียมไปห้องผ่าตัด 2 ถุง ให้ยา Ceftriazone ขนาด 2 กรัมทางหลอดเลือดดำ และยา Metronidazole ขนาด 500 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำ ยา Losec ขนาด 40 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำ และยา Morphineขนาด 3 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำทันทีตามแผนการรักษาของแพทย์ แพทย์พิจารณาอนิรนามโดยแพทย์เพื่อเข้ารับการผ่าตัด สัญญาณชี้พก่อนย้ายเข้าตึกศัลยกรรมชาย อุณหภูมิร่างกาย 36.0 องศาเซลเซียส ชีพจร 68 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 141/98 มิลลิเมตรปรอท

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต

10 ปีก่อนป่วยเป็นโรคกระเพาะอาหารซึ้งอยารับประทานเอง

1 ปีก่อนมีอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย ซึ้งอยาชุดแก้ปวดรับประทานเองประมาณเดือนละ 3-5 ชุด

ประวัติการแพ้ยาและสารเคมี

ปฏิเสธประวัติแพ้ยาและสารเคมี

ประวัติการสารเสพติด

ไม่มีการใช้สารเสพติด ดื่มสุราทุกวันวันละ 1 ขวดเล็ก สูบยาเส้นวันละ 10 นิวน/วัน 20ปี

ประวัติการเจ็บป่วยในครอบครัว

ปฏิเสธ

ประวัติการผ่าตัด

ปฏิเสธ

ประวัติส่วนตัวและแบบแผนการดำเนินชีวิต

ลักษณะนิสัย

ผู้ป่วยเป็นคนมีนิสัยร่าเริง พูดคุยเก่ง ยิ้มแย้ม ใจร้อน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

การรับประทานอาหาร

ผู้ป่วยรับประทานอาหารได้ปกติ โดยรับประทานอาหารวันละ 2 มื้อ

การพักผ่อนนอนหลับ

ผู้ป่วยนอนหลับผักผ่อนวันละประมาณ 6-8 ชั่วโมง

การออกกำลังกาย

ผู้ป่วยไม่ได้มีการออกกำลังกาย

สุขนิสัยและการขับถ่าย

ผู้ป่วยถ่ายอุจจาระทุกวันตอนเช้า - เย็น

ความเชื่อและค่านิยม

ผู้ป่วยมีความเชื่อในเรื่องของบาปบุญ คุณโทษ

สิ่งแวดล้อมและที่อยู่อาศัย

ผู้ป่วยพักอาศัยอยู่ที่บ้านของตนเอง

เศรษฐกิจและรายได้

ผู้ป่วยมีฐานะครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มีรายได้ไม่แน่นอน ประมาณ 15,000 บาทต่อเดือนจากการทำอาชีพ ก่อสร้าง

การดูแลความสะอาดร่างกาย

ผู้ป่วยอาบน้ำ 2 ครั้ง/วัน เช้า - เย็น แปรงฟัน 2 ครั้ง/วัน เช้าและเย็น

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ประเมินสภาพร่างกายตามระบบ

สัญญาณชีพ : อุณหภูมิ 37.7 องศาเซลเซียส ชีพจร 100 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 150/90 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 100%

ลักษณะทั่วไป : ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ตามตอบรู้เรื่องช่วยเหลือตนเองได้ น้ำหนัก 55 กิโลกรัม ส่วนสูง 165 เซนติเมตร BMI = 20.20 อยู่ในเกณฑ์ปกติ

ผิวนังและเล็บ : ผิวนังมีสีดำแดง ลักษณะแห้ง ไม่มีอาการบวม ไม่พบร่องรอยเส้นเลือดตามร่างกาย

ศีรษะ : รูปร่างปกติไม่มีบาดแผลหนังศีรษะสะอาด ไม่มีก้อนหรือสิ่งผิดปกติใดๆ

ใบหน้า : มีรูปร่างเป็นรูปไข่ ใบหน้าและอวัยวะบนใบหน้าสมส่วนกันและเหมือนกันทั้ง 2 ข้าง

ตา : มองเห็นไม่ชัดเจนทั้ง 2 ข้างต้องใช้แว่นสายตา รูม่านตาไม่ปฏิกริยาต่อแสงดี ตาเท่ากัน ทั้ง 2 ข้าง ไม่มีการอักเสบของเยื่อบุตา หนังตาด้านในไม่ชีด

หู : เดินปกติ ใบหูเท่ากันทั้ง 2 ข้าง ไม่มีอาการปวด ไม่มีเลือดหรือสิ่งคัดหลังหูหลอกจากหู

จมูก : ไม่มีน้ำมูก การดมกลิ่นปกติ หายใจสะดวก ใส่สายทางจมูกลงกระเพาะปัสสาวะต่อถุง สารคัดหลังอกมาสีสีปนเศษอาหารประมาณ 10 ซีซี

ปาก : ริมฝีปากแห้งเล็กน้อย ลักษณะขากรรไกรปกติ ลิ้นไม่เป็นฝ้ารับรสได้ปกติไม่มีแผลในปาก

คอ : คอไม่โตคลำไม่พบต่อมน้ำเหลือง ไม่มีสันเลือดคำโป่งพอง

ตรวจและปอด : ไม่มีอาการหอบเหนื่อยไม่มีความผิดปกติของทางเดินหายใจ รูปร่างตรวจปกติ การขยายตรวจร่างกายขณะหายใจเท่ากันทั้งสองข้าง กระบังลมเคลื่อนไหวปกติ จังหวะการหายใจเร็วตื้นอัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ไม่มีอาการไอหรือไอเป็นเลือด

หัวใจและระบบการไหลเวียนโลหิต : อัตราการเต้นของหัวใจ 100 ครั้งต่อนาที เต้นแรงดีสม่ำเสมอ ไม่ได้ยินเสียงหัวใจผิดปกติ (murmur) ความดันโลหิต 150/90 มิลลิเมตรปอร์ท

ระบบเลือดต่อมน้ำเหลือง : ไม่มีเลือดออกตามอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย บริเวณรักแร้และขาหนีบคลำไม่พบต่อมน้ำเหลืองใดๆ

ระบบทางเดินอาหาร : หน้าท้องเกร็ง กดเจ็บปวดทั่วๆ ท้อง กดปล่อยแล้วเจ็บที่ท้อง ระดับความปวด (Pain scale) 8 คะแนน

ระบบกระดูกสันหลังและกล้ามเนื้อ : ไม่เคยมีประวัติได้รับอุบัติเหตุของกล้ามเนื้อและกระดูก ไม่มีอาการบวมตามร่างกายการเคลื่อนไหวของแขนขาเมื่อเรียงขับได้

ระบบประสาท : ไม่มีประวัติชาหรือหมดสติแขนขาแข็งแรงปกติ ระดับความรู้สึกตัวปกติรับรู้ต่อการเวลา สถานที่ บุคคลได้ลืมตาได้เองสามารถทำตามคำสั่งได้พูดได้เป็นประโยค

ระบบทางเดินปัสสาวะและอวัยวะสีบพันธุ์ : ไม่เคยมีประวัติโรคติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะและระบบสีบพันธุ์ ไม่มีปัสสาวะแบบขัดปัสสาวะปกติ ใส่สายสวนปัสสาวะปัสสาวะออก 300 ซีซีสีเหลืองใส่หลดไม่มีตกgon

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ตารางที่ 1 ผลการตรวจการทำงานของไต (BUN, Creatinin) วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 06.32 น.

สิ่งที่ตรวจ	ค่าที่ตรวจพบ	ค่าปกติ	การแปลผล
BUN	15.3 mg/dL	9 – 20 mg/dL	ปกติ
Creatinine	0.66 mg/dL	0.66 – 1.25 mg/dL	ปกติ
eGFR	108.84 ml/min	>90 by CKD -EPI	ปกติ

ตารางที่ 2 ผลการตรวจนับเม็ดเลือด (Complete Blood Count :CBC) วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 06.32 น.

สิ่งสังเคราะห์	ผลการตรวจ	ค่าปกติ	การแปลผล
WBC	9,750 Cells/uL	4,030 – 10,770 Cells/uL	ปกติ
Neutrophil	67 %	48.7 – 71.0 %	ปกติ
Lymphocyte	23 %	21.1 – 42.1 %	ปกติ
Eosinophil	4 %	0 – 9 %	ปกติ
Monocyte	6 %	3 – 11 %	ปกติ
RBC	4.89 Cells/uL	4.03 – 5.55 Cells/uL	สูงกว่าปกติ
HGB	14.3 g/dL	12.8 – 16.1 g/dL	ปกติ
HCT	43 %	38.2 – 48.3 %	ปกติ
MCV	87.7 fL	78.9 – 98.6 fL	ปกติ
MCH	29.3 Pg	25.9 33.4 fL	ปกติ
MCHC	33.4 g/dL	32 – 34.9 g/dL	ปกติ
RDW	13.0 %	11.8 – 15.2 %	ปกติ
MPV	8.2 fL	7.2 – 11.1fL	ปกติ
PLT. Count	257,000 Cells/uL	140,000 – 400,000 Cells/uL	ปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (ต่อ)

ตารางที่ 3 ผลการตรวจเกลือแร่ในร่างกาย (Electrolyte) วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 06.32 น.

สิ่งที่ตรวจ	ค่าที่ตรวจพบ	ค่าปกติ	การแปลผล
Sodium	137 mmol/L	137 – 145 mmol/L	ปกติ
Potassium	4.52 mmol/L	3.5 – 5.1 mmol/L	ปกติ
Chloride	103.9 mmol/L	98 – 107 mmol/L	ปกติ
ECO 2	20.3 mmol/L	22 – 30 mmol/L	ปกติ

ตารางที่ 4 ผลการตรวจการแข็งตัวของเลือด (Coagulation) วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 06.32 น.

สิ่งที่ตรวจ	ค่าที่ตรวจพบ	ค่าปกติ	การแปลผล
PT	12.3	10.4 – 12.9	ปกติ
INR	1.06	0.89 - 1.12	ปกติ
APTT	23.9	21.6 – 29.2	ปกติ
APTT Ratio	0.94	0.85 – 1.15	ปกติ

ตารางที่ 5 ผลการตรวจการทำงานของตับ (Liver Function Test : LFT) วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 06.32 น.

สิ่งที่ตรวจ	ค่าที่ตรวจพบ	ค่าปกติ	การแปลผล
Total protein	7.10 g/dL	6.3 – 8.2 g/dL	ปกติ
Albumin	3.64 g/dL	3.5 – 5.0 g/dL	ปกติ
Glob.	3.5 g/dL	1.3 – 4.7 g/dL	ปกติ
Total Billirubin	0.30 mg/dL	0.2 – 1.3 mg/dL	ปกติ
Direct Billirubin	0.302 mg/dL	0.0 – 0.4 mg/dL	ปกติ
Indirect Billirubin	-0.002 mg/dL	0.0 1.1 mg/dL	ต่ำกว่าปกติ
SGOT (AST)	44 U/L	17 - 59 U/L	ปกติ
SGPT (ALT)	64 U/L	21 – 72 U/L	ปกติ
Alk.phosphatase	154 U/L	> U/L	ปกติ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

ผลการตรวจทางรังสีและการตรวจพิเศษ

1. การถ่ายภาพรังสีทรวงอก (Film chest) ปอดปกติ วันที่ 30 สิงหาคม 2565
2. ผลการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (Electrocardiography) ปกติ วันที่ 30 สิงหาคม 2565
3. การถ่ายภาพรังสีช่องท้อง (Film Abdomen Series) พบร Free air under diaphragm วันที่ 30 สิงหาคม 2565

การวินิจฉัยของแพทย์

โรคกระเพาะอาหารทะลุ (Gastric Ulcer perforation)

การผ่าตัด

การผ่าตัดเปิดช่องท้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่ทะลุ (Exploratory Laparotomy with simple suture with omental gaft) วันที่ 30 สิงหาคม 2565

การได้รับยาและจับความรู้สึก

การได้รับยาและจับความรู้สึกทั่วร่างกาย (General Anesthesia : GA) วันที่ 30 สิงหาคม 2565

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระสำคัญ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำนวนจากความดูแล

วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 08.40 น.

แรกรับที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่องช่วยเหลือตนเองได้ สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.7 องศาเซลเซียส ชีพจร 100 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 150/90 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอึมตั้วของออกซิเจนในกระแสเลือด 100% ผู้ป่วยครับประทานน้ำและอาหารทางปากทุกชนิด ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำชนิด 0.9% Nacl ขนาด 1,000 มิลลิลิตรในอัตราหยด 120 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์เหลือ 600 มิลลิลิตรและเฝ้าระวังตำแหน่งที่ให้สารน้ำ ป้องกันการรั่วออกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ใส่สายจมูกลงสู่กระเพาะอาหารต่อถุง (retained NG with bag) มีสารคัดหลังออกมาสีขาวใส น้ำลายปนเศษอาหารประมาณ 10 ซีซีและใส่สายสวนปัสสาวะ (Retained Foley cath) ปัสสาวะออกมา 300 ซีซี สีเหลืองใส่ไหลดีไม่มีตะกอน จากการตรวจร่างกาย ผู้ป่วยมีอาการกระสับกระส่ายหน้าบวมคลิ้วปวด หน้าท้องเกร็ง กัดเจ็บปวดทั่วๆ ห้องกดปล่อยแล้วเจ็บที่ห้อง ระดับความปวด (Pain scale) 8 คะแนน พยาบาลจึงอธิบายให้ทราบถึง พยาธิสภาพของโรคกระเพาะอาหารหลุและแนวทางการรักษาของแพทย์เพื่อให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงสาเหตุการปวดท้อง ดูแลให้ได้รับออกซิเจน 3 ลิตรต่อนาที ดูแลจัดท่านอนศีรษะสูง 30 องศาหรือท่านอนที่สุขสบาย ดูแลให้รับยา Morphine ขนาด 4 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำตามแผนการรักษา (เวลา 11.00 น.) ผู้ป่วยไม่มีอาการข้างเคียงจากยา คือ คลื่นไส้อาเจียน แน่นหน้าอ ตาพร่ามัว เป็นต้น หลังได้รับยา 30 นาที ผู้ป่วยนอนพักหลับได้อาการกระสับกระส่ายลดลง ระดับความปวด (Pain scale) ลดลง 4 คะแนน สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 36.0 องศาเซลเซียส อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ชีพจร 90 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 130/70 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอึมตั้วของออกซิเจน ในกระแสเลือด 100% ผู้ป่วยและญาติตกกังวลเกี่ยวกับการผ่าตัด ญาติถาม “หลังผ่าตัดจะเป็นอันตรายหรือไม่” พยาบาลจึงอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการผ่าตัดและการปฏิบัติตัวก่อน – หลังผ่าตัด วิธีการผ่าตัดคือ ก่อนผ่าตัดแพทย์จะระงับความรู้สึกโดยการดมยาสลบและใส่ท่อช่วยหายใจทางปาก ใช้เวลาผ่าตัด 1-2 ชั่วโมงหลังผ่าตัดจะมีแพลผ่าตัดหน้าท้อง หลังผ่าตัดพักฟื้นในห้องพักฟื้น 2 ชั่วโมงจนสัญญาณชีพปกติ จึงย้ายกลับหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายผู้ป่วยอาจเริ่มมีอาการปวดแพลหลังยาสลบหมดฤทธิ์ แพทย์จะรักษาโดยให้ยาแก้ปวดชนิดฉีดรวมถึงยาปฏิชีวนะ ห้ามแกะแพลและดูแลไม่ให้แพลเปยกัน และวางแผนนำหน่ายร่วมกับผู้ป่วยแนะนำดูแลแพลผ่าตัดไม่ให้ถูกน้ำ/แพลสกปรก แพลผ่าตัดแพทย์เย็บเป็นใหม่ครบตัดใหม่ 10 วัน หลังผ่าตัดสังเกตอาการผิดปกติหากแพลมีอาการปวด บวมแดง หรือมีไข้ความร้าบแพทท์ทันที รับประทานยาตามแพทย์สั่ง พบแพทย์ตามนัดเพื่อติดตามอาการ และพูดคุยให้กำลังใจผู้ป่วยเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและญาติได้ซักถามข้อสงสัยต่างๆ พบร่วมกับผู้ป่วยแนะนำดูแลแพลผ่าตัดไม่ให้ถูกน้ำ/แพลสกปรก แพลผ่าตัดแพทย์เย็บเป็นใหม่ครบตัดใหม่ 10 วัน หลังผ่าตัดสังเกตอาการผิดปกติหากแพลมีอาการปวด บวมแดง หรือมีไข้ความร้าบแพทท์ทันที รับประทานน้ำและอาหารทุกชนิดทันที ดูแลให้ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำชนิด 0.9% Nacl ขนาด 1,000 มิลลิลิตรในอัตราหยด 120 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์ และเฝ้าระวังตำแหน่งที่ให้สารน้ำป้องกันการรั่วออกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ส่งผู้ป่วยไปห้องผ่าตัด เวลา 12.30 น.

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระสำคัญ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงกำหนดความดูแล (ต่อ)

วันที่ 30 สิงหาคม 2565 (ต่อ)

ก่อนส่งไปห้องผ่าตัดผู้ป่วยถอดกางเกงใน ไม่มีพินปลอม ถอดเครื่องประดับและเอาของมีค่าทุกชนิดออก ได้รับการเตรียมผิวนะโดยการทำความสะอาดโภณนบริเวณหน้าท้องจนถึงหัวเหง่า การโภณหนวดเรียบร้อย ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามต้องรู้เรื่อง สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.5 องศาเซลเซียส ชีพจร 98 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 155/98 มิลลิเมตรปอร์ท ผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับเย็บซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่ทะลุ (Exploratory Laparotomy with simple suture with omental graft) ได้รับการระงับความรู้สึกด้วยวิธีการดมยาสลบระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย (General Anesthesia : GA) ใช้เวลาในการผ่าตัดประมาณ 40 นาที ระหว่างผ่าตัดผู้ป่วยสัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 36.7-37.2 องศาเซลเซียส ชีพจร 70-80 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 18-20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 130/65-140/78 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 98-100% สูญเสียเลือดระหว่างการผ่าตัดประมาณ 10 มิลลิลิตร ผู้ป่วยกลับจากห้องผ่าตัดเวลา 15.00 น. ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามต้องรู้เรื่อง มีอาการอ่อนเพลียเล็กน้อยนอนพักหลับบนเตียง ปลุกตื่นไม่มีอาการคลื่นไส้อาเจียน แผลผ่าตัดไม่มีเลือดซึมปิดผ้า ก็อชไว้มีเลือดซึม พยาบาลแนะนำการดูดประทานอาหารทางปากทุกชนิด ใส่สายทางจมูกลงสูกระเพาะอาหารต่อ ถุงมีสารคัดหลังออกมาระบมาณ 5 ซีซีสีน้ำตาลน้ำล้างเนื้อสายไม่มีเลือนหลุด ใส่สายสวนปัสสาวะมีปัสสาวะออก 200 ซีซี สีเหลืองใส่เหลดไม่มีตกอน ได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำชนิด 0.9% NaCl ขนาด 1,000 มิลลิลิตรในอัตราหยด 100 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์และเฝ้าระวังตำแหน่งที่ให้สารน้ำ ป้องกันการรั่วออกนอกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง การพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัดตรวจอัตราหัวใจ 15 นาที ในชั่วโมงแรก ทุก 30 นาทีในชั่วโมงที่ 2 ทุก 1 ชั่วโมงติดต่อกัน 2 ครั้ง และต่อไปทุก 4 ชั่วโมง สัญญาณชีพหลังผ่าตัด อุณหภูมิร่างกาย 37.7-38.1 องศาเซลเซียส ชีพจร 90-100 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 18-20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 120 - 135/74 - 85 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 98-100 ผู้ป่วยมีอาการปวดแผลผ่าตัด ประเมินระดับความปวด (Pain scale) 8 คะแนน ได้รับยาแก้ปวดชนิด Morphine ขนาด 3 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำตามแผนการรักษา (เวลา 18.00น., 22.00น.) ติดตามอาการหลังได้รับยา 30 นาที อาการปวดทุเลาลง ระดับความปวด (Pain scale) 3 คะแนน สังเกตอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เช่น คลื่นไส้อาเจียน เวียนศีรษะ ปานดาเล็กลง กดการหายใจ ไม่พบอาการข้างเคียงหลังได้รับยา ดูแลให้ได้รับยาปฏิชีวนะป้องกันการติดเชื้อที่แผลผ่าตัด Ceftriazone ขนาด 2 มิลลิกรัมวันละ 1 ครั้งทางหลอดเลือดดำ Metronidazole ขนาด 500 มิลลิกรัม ทางหลอดเลือดดำ ทุก 8 ชั่วโมง และยา Losec ขนาด 40 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์ พร้อมทั้งสังเกตอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เช่น ผื่นคัน ใจสั่น จากการติดตามระหว่างและหลังให้ยาผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติ

วันที่ 31 สิงหาคม 2565

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามต้องรู้เรื่อง นอนพักบนเตียงมีสีหน้าอ่อนเพลียเล็กน้อย สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.9 องศาเซลเซียส ชีพจร 110 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 22 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 150/105 มิลลิเมตรปอร์ท

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระสำคัญ (ต่อ)

สรุปอาการและการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำหน่ายจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 31 สิงหาคม 2565 (ต่อ)

ค่าความอื้มตัวของอกซีเจนในกระแสเลือด 98% ดูแลให้ผู้ป่วยดูรับประทานอาหารทางปากทุกชนิด ใส่สายทางจมูก ลงสูกระเพาอาหารต่อถุงมีสารคัดหลังออกมาระบماณ 50 ซีซีสีเขียวใสไม่มีเลื่อนหลุด ใส่สายสวนปัสสาวะมีปัสสาวะปัสสาวะออก 400 ซีซี สีเหลืองใส่เหลดไม่มีเด็กอน ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำนินิด 0.9% Nacl ขนาด 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 80 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์และเฝ้าระวังทำแน่นที่ให้สารน้ำ ป้องกันการรั่วอกนอกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ผู้ป่วยบอกนอนไม่หลับ ปวดแพลผ่าตัดประเมินระดับความปวด (Pain scale) 8 คะแนน พยาบาลจึงจัดท่านอน Fowler's position โดยไขหัวเตียงสูง 30-45 องศา และไขสวนล่างตรงบริเวณขาสูง 15-20 องศา ให้ก้ามเนื้อหน้าท้องมีการหายใจอยู่ตัวลดอาการเจ็บตึงแพลแน่นบริเวณพลิกตะแคงตัวหรือเปลี่ยนอิริยาบถโดยใช้มือข้างที่ไม่บาดเจ็บโดยใช้ผ้าพับเป็นสีเหลี่ยมหรือหมอนประคองบริเวณแพลผ่าตัดเพื่อช่วยลดการเกร็งกล้ามเนื้อหน้าท้อง และช่วยลดการสั่นสะเทือนของแพลผ่าตัดจะทำให้อาการปวดแพลลดลง ดูแลให้ได้รับยาแก้ปวด Morphine ขนาด 3 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำตามแผนการรักษา (เวลา 06.00 น., 14.00 น., 22.00 น.) ผู้ป่วยไม่มีอาการข้างเคียงจากยา คือ คลื่นไส้อเจียน แน่นหน้าอ กตาพร่ามัว เป็นต้น หลังได้รับยา 30 นาที ผู้ป่วยนอนพักหลับได้ ระดับความปวด (Pain scale) ลดลง 3 คะแนน อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ชีพจร 84 ครั้ง ต่อนาที ความดันโลหิต 122/70 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอื้มตัวของอกซีเจนในกระแสเลือด 100% เปิดทำแพลหน้าท้องวันละ 1 ครั้งแพลผ่าตัดหน้าท้องมีสารคัดหลังซึมออกมายังแพลเล็กน้อย ดูแลให้ได้รับยาป้องกันการติดเชื้อที่แพลผ่าตัด Ceftriazone ขนาด 2 มิลลิกรัมวันละ 1 ครั้ง ทางหลอดเลือดดำ Metronidazole ขนาด 500 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำทุก 8 ชั่วโมง และยาLosec ขนาด 40 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์ พร้อมทั้งสังเกตอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เช่น ผื่นคัน ใจสั่น เป็นต้น จากการติดตามระหว่างและหลังให้ยาผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติ

วันที่ 1 กันยายน 2565

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีตามตอบรู้เรื่องช่วยเหลือตนเองนั่งพักได้บนเตียง สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.8 องศาเซลเซียส ชีพจร 98 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 130/70 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอื้มตัวของอกซีเจนในกระแสเลือด 100% ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำนินิด 0.9% Nacl ขนาด 1,000 มิลลิลิตรในอัตราหยด 80 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์และเฝ้าระวังทำแน่นที่ให้สารน้ำ ป้องกันการรั่วอกนอกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดง ดูแลดูสายทางจมูกลงสูกระเพาอาหารต่อถุงและสายสวนปัสสาวะตามแผนการรักษาของแพทย์ และติดตามการปัสสาวะหลังเออสายสวนปัสสาวะออก ผู้ป่วยปัสสาวะได้เองหลังเออสายสวนปัสสาวะออกไม่มีปัสสาวะแบบขัด ดูแลให้ได้จับน้ำดามแผนการรักษาของแพทย์ ผู้ป่วยจับน้ำได้ดีไม่มีอาการคลื่นไส้อเจียนปวดจุก แน่นท้อง ผู้ป่วยมีอาการไอบอยๆ จึงมีอาการปวดแพลขณะไอ พยาบาลสอนการไออย่างถูกวิธีและการประคองแพลผ่าตัดโดยพับผ้าห่มเป็นสีเหลี่ยมพอดีกับหน้าท้องและใช้มือทั้งสองประคองผ้าไว้เพื่อช่วยลด

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระสำคัญ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำหน่ายจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 1 กันยายน 2565 (ต่อ)

การสั่นสะเทือนของแผลผ่าตัดเพื่อบรรเทาอาการปวด และให้จินน้ำอุ่นบ่ออย่าเพื่อบรรเทาอาการไอ จากการประเมินระดับความปวด (Pain scale) 7 คะแนนได้รับยาแก้ปวด Morphine ขนาด 3 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำ ผู้ป่วยไม่มีอาการข้างเคียงจากยา คือ คลื่นไส้อาเจียน แน่นหน้าอกร้าวท้องร้าว เป็นต้น หลังได้รับยา 30 นาที ผู้ป่วยนอนพักหลับได้ประเมินระดับความปวด (Pain scale) ลดลง 3 คะแนน อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ชีพจร 84 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 122/70 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 100% จากการติดตามอาการไอ ผู้ป่วยอาการไอลดลง จากการประเมินดูแผลพบว่าก้อนซีดเหลืองหลุดออกจากแผลผ่าตัดส่วนบนเปิดประมาณ 2 เซนติเมตร เปิดทำแผลหน้าท้อง แผลผ่าตัดหน้าท้องมีเลือดซึมเล็กน้อย ขอบแผลที่เย็บแดงเล็กน้อย พยาบาลจึงแนะนำผู้ป่วยเกี่ยวกับการดูแลบาดแผล ระวังไม่ให้แผลเปียกน้ำไม่ให้แผลเปิดไม่ใช้มือหรือวัสดุสิ่งของถูกต้องบริเวณบาดแผล เพราะอาจจะเป็นการเพิ่มเชื้อโรคสู่บาดแผล การดูแลบาดแผลให้ทำแผลวันละ 1 ครั้งและตัดไหมเมื่อครบ 10 วัน โดยสังเกต ความผิดปกติของแผลว่ามีอาการปวด บวม แดง ร้อน มีหนองซึม หากมีอาการผิดปกติให้มาพบแพทย์ทันทีก่อนวันนัด อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติรักษาความสะอาดของร่างกายทั่วไป เช่น ผม ปาก เล็บ พิ้นและผิวนัง เพื่อลดการติดเชื้อ เป็นต้น ดูแลทำแผลโดยยึดหลักปราศจากเชื้อแบบแห้ง (Dry dressing) ทุกวันวันละ 1 ครั้ง ดูแลให้ยาป้องกันการติดเชื้อที่แผลผ่าตัด Ceftriazone ขนาด 2 มิลลิกรัมวันละ 1 ครั้งทางหลอดเลือดดำ Metronidazole ขนาด 500 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำทุก 8 ชั่วโมง และยาLosec ขนาด 40 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์ พร้อมทั้ง สังเกตอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เช่น ฝืนคัน ใจสั่น จากการติดตามระหว่างและหลังให้ยาผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติ

วันที่ 2 กันยายน 2565

ผู้ป่วยรู้สึกตัวดีสามารถตอบรู้เรื่องช่วยเหลือตนเองได้ดี สีหน้าสดชื่น สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.7 องศาเซลเซียส ชีพจร 92 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 134/71 มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 100% % ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำชนิด 0.9% NaCl ขนาด 1,000 มิลลิลิตร ในอัตราหยด 60 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์และเฝ้าระวังตำแหน่งที่ให้สารน้ำ ป้องกันการรั่วของน้ำออกหลอดเลือด บริเวณที่ให้สารน้ำไม่มีการอักเสบ บวม แดงประเมินระดับความปวด (Pain scale) 3 คะแนน ดูแลให้ได้รับประทานอาหารเหลว(น้ำ,นม) ในเวลาเข้าและกลางวัน อาหารอ่อน(โจ๊ก, ข้าวต้ม) ในเวลาเย็นตามแผนการรักษาของแพทย์ พยาบาลแนะนำการกระตุนออกกำลังกายหลังผ่าตัดดังนี้ “ให้ลูกนั่งข้างเตียงลูกเดินหลังผ่าตัดอย่างน้อย 5 ครั้งต่อวันเป็นระยะเวลา 60 เมตร จากการติดตามผู้ป่วยปฏิบัติตามคำแนะนำ ผู้ป่วยพยายาม 1 ครั้งรับประทานน้ำได้ 2 กล่องรับประทานข้าวต้มได้ ครึ่งถ้วย ไม่มีอาการปวดจุกแน่นท้องผู้ป่วยรับประทานอาหารเหลวและอ่อนได้ดีตามแผนการรักษาของแพทย์ จึง เอาสารน้ำทางหลอดเลือดดำออก จากการติดตามผู้ป่วยสามารถเดินเข้าห้องน้ำได้วันละ 4-5 รอบต่อวัน เปิดทำแผลหน้าท้องแผลผ่าตัดหน้าท้องไม่มีสารคัดหลังซึมออกมากแผล แผลไม่มีอาการบวมแดงแผลไม่แยก ดูแลให้ยาป้องกันการติดเชื้อที่แผลผ่าตัด Ceftriazone ขนาด 2 มิลลิกรัมวันละ 1 ครั้งทางหลอดเลือดดำ

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระสำคัญ (ต่อ)

สรุปอาการและอาการแสดงรวมการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงกำหนดความดูแล (ต่อ)

วันที่ 2 กันยายน 2565 (ต่อ)

ยาMetronidazole ขนาด 500 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำทุก 8 ชั่วโมง และ ยาLosec ขนาด 40 มิลลิกรัม ทุก 12 ชั่วโมงตามแผนการรักษาของแพทย์ พร้อมทั้งสังเกตอาการข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น เช่น ผื่นคัน ใจสั่น จากการติดตามระหว่างและหลังให้ยาผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติ

วันที่ 3 กันยายน 2565

ผู้ป่วยสามารถรู้สึกตัวดี ช่วยเหลือตนเองได้ดี ทำกิจวัตรประจำวันต่างๆได้ สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.0 องศาเซลเซียส ชีพจร 90 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 122/70 มิลลิเมตรปรอท ค่าความอื้มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 100% ประเมินระดับความปวด pain score 2 คะแนน ไม่มีอาการท้องอืด แน่นท้องรับประทานอาหารอ่อนได้ดีหมดถ้าหากหลุบ เริ่มพยาลมได้ตื้บถ่ายได้ 1 ครั้ง ผลผ่าตัดหน้าท้องไม่มีสารคัดหลัง ซึมออกมากจากแผลเล็กน้อย แผลไม่มีอาการบวมแดง แผลไม่แยก พยาบาลประเมินปัจจัยเสี่ยงการเกิดโรคกระเพาะอาหารหลุดจากผู้ป่วยและญาติ ได้แก่ การรับประทานอาหารไม่ตรงเวลา รับประทานกาแฟทุกวันในเวลาเช้า รับประทานอาหารที่มีรสเผ็ดจัด ปัจจัยส่งเสริม ได้แก่ การดื่มน้ำร้อน การซื้อชุดแก้ปวดยามารับประทานเองที่มีผลกระทบเดี๋ยวก่อนต่อกระเพาะอาหาร ทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหาร ประเมินความรู้ของผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการปฏิบัตินี้ เหมาะสมกับโรคพบว่ามีความรู้น้อย จึงแนะนำการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน ดังนี้ 1. ให้พักผ่อนเพียงพอทั้งร่างกายและจิตใจ ลดภาวะเครียด และความวิตกกังวลต่างๆ 2. แนะนำให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารที่มีประโยชน์โดยเฉพาะอาหารที่มีโปรตีนสูง และวิตามินสูง เพื่อบำรุงร่างกาย และช่วยให้ร่างกายได้รับสารอาหารเพียงพอในการซ่อมแซมนื้อเยื่อที่ถูกทำลาย ให้หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารเผ็ดเปรี้ยว รับประทานอาหารให้เป็นเวลาวันละประมาณ 3-4 มื้อต่อวัน ไม่ควรรับประทานอาหารครั้งละมากๆ 3. แนะนำให้หลีกเลี่ยงการใช้ยาที่ทำให้เกิดผลกระทบเดี๋ยวกับกระเพาะอาหาร เช่น ยาชาดแก้วดกล้ามเนื้อ 4. แนะนำให้หันตัวดีมานด์ลงและกาแฟ ซึ่งจะทำให้อาการของแผลในกระเพาะอาหารเป็นมากขึ้น 5. แนะนำให้สังเกตอาการและอาการแสดงของภาวะแทรกซ้อนของแผลในกระเพาะอาหาร เช่นอาการปวดใต้ลิ้นปี่ จุกเสียด แน่น ห้องอืด 6. แนะนำให้ประเมินอาการและอาการแสดง ของภาวะแทรกซ้อนของแผลในกระเพาะอาหาร ได้แก่ เลือดออก หลด อุดตัน ติดเชื้อ ถ้ามีอาการผิดปกติ เช่น อาเจียนเป็นเลือด ถ่ายดำ ปวดแน่น ห้อง รับประทานอาหารไม่ได้ คลื่นไส อาเจียนมาก หรือมีไข้ควรรีบมาพบแพทย์ เพื่อให้การตรวจวินิจฉัยและให้ความช่วยเหลือได้ทันท่วงที 8. หลีกเลี่ยงการซื้อยารับประทานเอง หากมีปัญหาทางสุขภาพควรปรึกษาแพทย์ 9. ประเมินความเข้าใจโดยถามช้าอีกรั้ง ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคแผลในกระเพาะอาหารเมื่อสอบถามตอบได้ทบทวนการปฏิบัติตัว ผู้ป่วยและญาติตอบได้ถูกต้อง

วันที่ 4 กันยายน 2565

ผู้ป่วยสามารถเดินได้ ช่วยเหลือตนเองได้ดี ไม่มีท้องอืดแน่นรับประทานอาหารอ่อนได้ดีหมดหลังรับประทานอาหารเมื่อสักวันสองวัน ขับถ่ายได้

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระสำคัญ (ต่อ)

สรุปอาการและการรักษาของแพทย์ตั้งแต่รับไว้จนถึงจำนวนจากความดูแล (ต่อ)

วันที่ 4 กันยายน 2565 (ต่อ)

ผู้ป่วยได้รับยา สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย 37.1องศาเซลเซียส ชีพจร 80 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 132/70 มิลลิเมตรปรอท ค่าความอื้มตัวของออกซิเจนในกระแสเลือด 100% ประเมินระดับความปวด (Pain scale) 1 คะแนน ประเมินแพ้ตัดหน้าท้องแห้งดีไม่มีบวมแดง ไม่มีสารคัดหลังซึม แพทย์จึงอนุญาตให้กลับบ้านได้นัดติดตามอาการ 2 สัปดาห์ วันที่ 19 กันยายน 2565 ห้องตรวจศัลยกรรมอาคารผู้ป่วยนอก

สรุปข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล

ระยะก่อนผ่าตัด

1. ปวดท้องเนื่องจากกระเพาะอาหารหลุ
2. ผู้ป่วยและญาติวิทกังวลเกี่ยวกับการผ่าตัดเนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับโรค การรักษาและการปฏิบัติตามก่อนการผ่าตัด

ระยะหลังผ่าตัด

3. เสียงต่อประสิทธิภาพการหายใจลดลง เนื่องจากได้รับการผ่าตัดใหญ่ และดมยาสลบ
4. ไม่สุขสบายเนื่องจากปวดแพ้ตัดหน้าท้อง
5. เสียงต่อการติดเชื้อที่บาดแผล เนื่องจากเนื้อเยื่ออุดตันทำลายจากการผ่าตัด
6. มีโอกาสเกิดกระเพาะอาหารหลุข้าเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในโรคที่เป็นอยู่

สรุปกรณีศึกษา

ผู้ป่วยเพศชายอายุ 55 ปี เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส ทำอาชีพรับจ้างก่อสร้าง เป็นคนภูมิลำเนาจังหวัดสระบุรี สิทธิการรักษาบัตรทอง เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 08.40 น. อาการสำคัญคือปวดท้องบริเวณกลางสะโพก 2 ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาล แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นกระเพาะอาหารหลุ รักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์ แพทย์มีแผนการรักษาพิจารณาให้เข้ารับการผ่าตัด เปิดช่องท้องร่วมกับเย็บซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ ผู้ป่วยมีอาการปวดท้องเนื่องจากกระเพาะอาหารหลุได้รับการแนะนำถึงแนวทางการรักษาโรคให้กำลังใจ ได้รับยาลดอาการปวดหลังได้รับยาการทุเลาลง นอนพักได้ไม่มีผลข้างเคียงจากยา ให้ความร่วมมือในการรักษา ผู้ป่วยและญาติวิทกังวลเนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับโรค การรักษา และวิธีการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการผ่าตัด ผู้ป่วยได้รับการสร้างสัมพันธภาพโดยการพูดคุย อธิบายสาเหตุของการเกิดโรค แนะนำสิ่งที่ต้องเผชิญขณะผ่าตัด การปฏิบัติตัวก่อนขณะและหลังผ่าตัด รวมถึงการป้องกันภาวะแทรกซ้อนต่างๆ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยซักถามข้อมูลสัมภានเพื่อคลายความวิตกกังวล หลังผ่าตัดผู้ป่วยเสียงต่อประสิทธิภาพการหายใจลดลงเนื่องจากได้รับการผ่าตัดใหญ่และดมยาสลบ ผู้ป่วยไม่มีภาวะพร่องออกซิเจนสัญญาณชีพปกติ ไม่สุขสบาย เนื่องจากปวดแพ้ตัด ผู้ป่วยได้รับยาลดอาการปวดแพ้ เฝ้าระวังสัญญาณชีพให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ ได้รับสารน้ำทดแทน

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.1 สรุปสาระ (ต่อ)

สรุปกรณีศึกษา (ต่อ)

และได้รับยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษาของแพทย์ ได้รับการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการติดเชื้อของแผลผ่าตัด แผลผ่าตัดหน้าห้องแห้งดีไม่มีบวมแดงร้อน ผู้ป่วยขาดความรู้ความเข้าใจในโรคที่เป็นอยู่ แนะนำให้พักผ่อนเพียงพอทั้งร่างกายและจิตใจ ลดภาวะเครียด และความวิตกกังวลต่างๆ แนะนำให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารที่มีประโยชน์โดยเฉพาะอาหารที่มีโปรตีนสูงและวิตามินสูงเพื่อบำรุงร่างกาย และช่วยให้ร่างกายได้รับสารอาหารเพียงพอในการซ่อมแซมเนื้อเยื่อที่ถูกทำลาย หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารเผ็ดเปรี้ยว รับประทานอาหารให้เป็นเวลาันละประมาณ 3-4 มื้อต่อวัน ไม่ควรรับประทานอาหารครั้งละมากๆ แนะนำให้หลีกเลี่ยงการใช้ยาที่ทำให้เกิดการระคายเคือง และอักเสบของเยื่อบุทางเดินอาหาร เช่น ยาชุดแก้ปวดกล้ามเนื้อ แนะนำให้หงุดหงิดการดื่มน้ำอัดลมและการแฟ สุรา ซึ่งจะทำให้อาการของแผลในกระเพาะอาหารเป็นมากขึ้น แนะนำให้สังเกตอาการและการแสดงของภาวะแทรกซ้อนของแผลในกระเพาะอาหาร เช่นอาการปวดใต้ลิ้นปี่ จุกเสียด แน่น ห้องอืด แนะนำให้ประเมินอาการและการแสดงของภาวะแทรกซ้อนของแผลในกระเพาะอาหารได้แก่ เลือดออก ทะลุ อุดตัน ติดเชื้อ ถ้ามีอาการผิดปกติ เช่น อาเจียนเป็นเลือด ถ่ายดำ ปวดแน่นห้อง รับประทานอาหารไม่ได้ คลื่นไส้ อาเจียนมาก หรือมีไข้ควรรีบมาพบแพทย์ เพื่อให้การตรวจวินิจฉัยและให้ความช่วยเหลือได้ทัน แนะนำหลีกเลี่ยงการซื้อยามารับประทานเอง หากมีปัญหาทางสุขภาพควรปรึกษาแพทย์ อธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงประโยชน์ของการมาพบแพทย์ตามนัดเพื่อติดตามการหายของแผลและการดำเนินของโรคที่ผู้ป่วยเป็นอยู่นั้นตามด้วยผลการรักษาที่ห้องตรวจศัลยกรรม วันที่ 19 กันยายน 2565 อาคารผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยเข้าใจไม่มีข้อซักถามเพิ่ม รวมระยะเวลาการรักษาตัวในโรงพยาบาล 5 วัน รวมระยะเวลาที่อยู่ในการดูแล 6 วัน

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ศึกษาสถิติ ข้อมูลการเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ
2. เลือกเรื่องที่จะศึกษา และกรณีศึกษาจากผู้ป่วยที่มารับบริการ
3. ศึกษาร่วมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับกรณีศึกษา ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจร่างกายประเมินสภาพผู้ป่วย และแผนการดูแลรักษาของแพทย์
4. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารวิชาการ วารสารที่เกี่ยวข้อง และประสบการณ์
5. ปรึกษาพยาบาลชำนาญการและกุmurแพทย์ผู้รักษา
6. นำข้อมูลที่ได้มาร่วม และวิเคราะห์ปัญหา
7. วางแผนให้การพยาบาลตามกระบวนการพยาบาล โดยเน้นการพยาบาลแบบองค์รวม
8. ปฏิบัติการพยาบาลตามแผนการพยาบาล และประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลตามแผนการพยาบาลที่กำหนด
9. สรุปกรณีศึกษา วิจารณ์ และให้ข้อเสนอแนะ
10. จัดทำเอกสาร พิมพ์ตรวจสอบความถูกต้อง

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

4.3 เป้าหมายของงาน

1. เพื่อให้มีแนวทางในการพัฒนาการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุที่ได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ
2. เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติได้รับคำแนะนำของพยาบาลในการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเหมาะสมก่อน-หลังการผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ
3. เพื่อให้ผู้ป่วยหลังผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน

5. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)

5.1 ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

ให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุที่ได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุจำนวน 1 ราย รับไว้ในการดูแลตั้งแต่วันที่ 30 สิงหาคม 2565 เวลา 09.00น. ถึงวันที่ 4 กันยายน 2565 เวลา 15.00 น. รวมระยะเวลาที่อยู่ในความดูแล 6 วัน

5.2 ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

1. ผู้ป่วยและญาติมีความพอใจในการให้การพยาบาล ผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุที่ได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ
2. ผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุที่ได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุได้รับการดูแลที่ถูกต้องตามมาตรฐานการพยาบาล ปลอดภัยไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง

6. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองในการให้การพยาบาลผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุได้รับผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ
2. ผู้ป่วยและญาติได้รับความรู้จากการให้คำแนะนำของพยาบาลในการปฏิบัติตัวก่อน-หลังการผ่าตัดเปิดช่องห้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุที่ถูกต้องเหมาะสม
3. เป็นแนวทางประกอบการนิเทศงานบุคลากรทางการพยาบาล

7. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

1. อาการปวดห้องท้องไม่หายจากโรคที่เป็น เนื่องจากผู้ป่วยเป็นโรคกระเพาะอาหารหลุทำให้มีอาการปวดท้องมากระดับความปวด (Pain scale) 8 คะแนน ระหว่างรอเข้ารับการผ่าตัดผู้ป่วยได้รับยาแก้ปวดชนิด Morphine ขนาด 3 มิลลิกรัมตามแผนการรักษาหลังได้ยาแล้วมีอาการปวดเป็นช่วงๆ
2. เนื่องจากผู้ป่วยรายนี้อยู่ในภาวะวิกฤตจำเป็นต้องได้รับการผ่าตัดอย่างเร่งด่วน จึงต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการผ่าตัดเพื่อให้ผู้ป่วยลดความวิตกกังวลความกลัว โดยให้ญาติมีส่วนร่วมในการรับฟัง และซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการผ่าตัดและให้ความยินยอมในการผ่าตัด แต่ระยะเวลาในการเตรียมตัวผู้ป่วยมีจำกัดจึงต้องใช้เทคนิคการสื่อสารที่กระชับชัดเจนและเข้าใจง่าย

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

8. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ

ผู้ป่วยขาดความรู้ในการดูแลตัวเองซึ่งพยาบาลให้กำลังใจ ชักถามสาเหตุของการป่วยและให้ความรู้การดูแลตัวเองที่บ้าน จำเป็นต้องเน้นการเจ็บป่วยจากการซื้อยาชุดแก้ปวดรับประทานเองประมาณเดือนละ 3-5 ชุด การดีมสุราเป็นประจำทุกวัน วันละ 1 ขวดเล็ก การไม่รับประทานอาหารเข้ารับประทานกาแฟแทน การดูแลแพลงผ่าตัด การรับประทานยาที่แพทย์สั่ง ภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด การมาติดตามอาการตามนัด

9. ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีของการออกกำลังกายพื้นฟูร่างกาย ผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุที่ได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัดเปิดช่องท้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ ให้กับผู้ป่วยและญาติ

2. จัดทำแผ่นพับเผยแพร่การพยาบาลแนวทางการดูแลผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุที่ได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัด ผ่าตัดเปิดช่องท้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุให้กับผู้ป่วยและญาติ

3. ติดตามการรักษาตลอดจนให้คำแนะนำการดูแลผู้ป่วยโรคกระเพาะอาหารหลุ ที่ได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัด เปิดช่องท้องร่วมกับการเย็บปิดซ่อมแซมรูกระเพาะอาหารที่หลุ มีการส่งต่อข้อมูลผู้ป่วยและดูแลต่อเนื่องที่บ้าน (Thai Coc)

10. การเผยแพร่ผลงาน

มีการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการประจำเดือนในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย

11. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

นางสาวประดับพร ดีแย้ม ผู้เสนอ มีสัดส่วนของผลงานร้อยละ 100

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....**นางสาวประดับพร ดีแย้ม**

(นางสาวประดับพร ดีแย้ม)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

(วันที่) **10** / **กันยายน** / **๒๕๖๖**

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
1. นางสาวประดับพร ดีแย้ม	นางสาวประดับพร ดีแย้ม

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต่อ)

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....คงเปน ศากย์

(นายยุพิน ถกลประจักษ์)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย

(วันที่).....10 / พฤษภาคม / 2561

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....ณัฐา

(นางสาวรัตนา ด่านปรีดา)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพยาบาล

(วันที่).....19 / พฤษภาคม / 2561

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ).....A

(นายสมคิด ยืนประโคน)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรงกระแก้ว

(วันที่).....๑๙ / พฤษภาคม / ๒๕๖๑

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบาย

(ลงชื่อ).....กมล. ส.ด.

(..... (นายธนาพงษ์ กัปโป))

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสรงกระแก้ว

(ตำแหน่ง).....31 พฤษภาคม 2561

(วันที่).....31 พฤษภาคม 2561

**แบบการเสนอข้อเสนอแนะวิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ)**

1.เรื่อง นวัตกรรม เสื้อNPO

2.หลักการและเหตุผล

การผ่าตัดส่วนใหญ่ มักจะต้องให้การระงับความรู้สึกแบบทั้งตัวหรือที่เรียกว่า دمยาสลบ (General anesthesia) หรือให้ยาที่ทำให้ความรู้สึกตัวลดลง ทำให้มีภาวะที่หลอดลม (Trachea) เปิดอยู่และกล้ามเนื้อที่ตีบหลอดอาหารเกิดการหย่อนตัว ถ้ามีอาหารในกระเพาะอาหารเนื่องจากไม่ได้ดึงดัน้ำดอาหารไว้ก่อน อาหารอาจจะทันขึ้นมาเข้าทางหลอดลมนี้ได้ เกิดภาวะสำลักอาหารเข้าปอดและทำให้ปอดอักเสบ (Aspiration pneumonitis) หรือปอดติดเชื้อ (Aspiration pneumonia) ตามมาได้ ซึ่งความรุนแรงจะมากน้อยแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับชนิดและปริมาณของอาหารที่สำลัก หากรุนแรงมากอาจทำให้คนไข้ขาดออกซิเจน หรือระบบการหายใจของคนไข้มีปัญหาอาจจะรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้จากการดัน้ำดอาหารก่อนผ่าตัดจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตคนไข้ ซึ่งหากผู้ป่วยไม่ได้รับการผ่าตัดในวันนั้นเนื่องจากไม่ได้ดึงดัน้ำดอาหาร ผู้ป่วยอาจต้องเลื่อนหัตถการออกไปทำให้เกิดความล่าช้าในการตรวจวินิจฉัยโรคหรือทำให้การรักษาล่าช้าได้ หากต้องมีการเตรียมผ่าตัดใหม่ทำให้เสียเวลาผู้ป่วยต้องนอนโรงพยาบาลนานขึ้นต้องด่าตัดและต้องนัดมานอนโรงพยาบาลใหม่ (พนารัตน์ รัตนสุวรรณ, 2559)

การดัน้ำดอาหาร (Nothing per oral: NPO) หมายถึง ไม่ให้มีอะไรไพร่ำนปากคือห้ามรับประทานอาหารหรือน้ำตามเวลาที่กำหนด ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมของผู้ป่วยโดยมาตรฐานแล้วมักจะให้ดัน้ำดอาหาร 6-8 ชั่วโมง ก่อนผ่าตัดหรือการดัน้ำดอาหารหลังเที่ยงคืน (AMN หรือ after midnight) ซึ่งความสันຍາວขึ้นกับสภาพร่างกายของคนไข้แต่ละคน การงดดัน้ำดอาหารเพื่อผ่าตัดมีวัตถุประสงค์เพื่อไม่ให้มีอาหารและน้ำค้างอยู่ในกระเพาะขณะดมยาสลบ เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะสำรองเอาของที่ค้างอยู่ในกระเพาะเข้าไปในปอด ซึ่งจะทำให้เกิดเป็นปอดบวมแทรกซ้อน การดมยาสลบการดอตอาหารแบบนี้ต้องอดทุกอย่างทั้งของขบเคี้ยว อาหารเหลวและน้ำเรียกว่าไม่ให้อะไรผ่านเข้าไปทางปากเลย (Nothing Per Mouth หรือ NPO) (เรณู อาจสาลี, 2559)

หอผู้ป่วยศัลยกรรมชั้ย โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรະแก้วในปี 2563 – 2565 มีผู้ป่วยรายที่เจ็บป่วยเข้ารับการรักษา จำนวน 2,852 ราย, 2,619 ราย และ 2,939 รายตามลำดับ จำนวนวันนอนในโรงพยาบาลเท่ากับ 14,900 วัน, 11,187 วัน และ 11,185 วันตามลำดับ (ศูนย์สารสนเทศ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรະแก้ว, 2566) อุบัติกรณ์การเกิดผู้ป่วยไม่ได้ดัน้ำดอาหารก่อนผ่าตัด ตั้งแต่ปี 2563 – 2565 ผู้ป่วยไม่ได้ดัน้ำดอาหารก่อนผ่าตัด และไม่ได้ดัน้ำและอาหารก่อนทำการ เช่น ส่องกล้องทางเดินอาหาร เป็นต้น โดยสาเหตุจากการที่ผู้ป่วยไม่เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการดัน้ำดอาหารก่อนไปผ่าตัดหรือก่อนทำการ จำนวน 1,1,1 รายตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบ อุบัติกรณ์ที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ มองไม่เห็นป้ายดัน้ำดอาหาร จำนวน 0,1,1 รายตามลำดับ ญาติผู้ป่วยและผู้ป่วยข้างเดียวได้นำอาหารมาให้จำนวน 1,0,1 รายตามลำดับ ซึ่งผู้ป่วยที่ต้องดัน้ำดอาหารจะมีป้ายติดที่ปลายเตียงผู้ป่วยแต่ยัง พบรอบอุบัติกรณ์เกิดขึ้น ซึ่งคุณภาพการดูแลผู้ป่วยโรคทางศัลยกรรมที่ได้รับการผ่าตัดนั้นคือ การไม่เกิดอุบัติกรณ์ผู้ป่วย ไม่ได้ดัน้ำดอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร ถือเป็นเป้าหมายสูงสุด ดังนั้นหน่วยงานและบุคลากร ต้องทราบกันดีว่าทางแนวทางปฏิบัติในการป้องกันการเกิดอุบัติกรณ์ ผู้ป่วยไม่ได้ งดดัน้ำดอาหารก่อนไปผ่าตัดและ ส่องกล้องทางเดินอาหารโดยเฉพาะพยาบาลที่ต้องดูแลผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง จากความรู้ทางวิชาการดังกล่าวขอผู้ป่วย

ศัลยกรรมชายได้มีแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติการณ์ ผู้ป่วยไม่ได้ดังน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร กิจกรรมการพยาบาลที่สำคัญคือการแนะนำการเตรียมผู้ป่วยก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร โดยการอธิบายให้ผู้ป่วยได้ทราบถึงการปฏิบัติตัวก่อน – หลังการผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร ซึ่งผู้ป่วยที่ต้อง งดน้ำดองอาหารจะมีป้ายติดที่ปลายเตียงผู้ป่วยแต่ยังพบอุบัติการณ์เกิดขึ้นดังนั้น บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ผู้ป่วย งดน้ำดองอาหารนอกจากพยาบาลแล้วยังรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบแจกอาหารให้ผู้ป่วยญาติผู้ป่วยและผู้ป่วยข้างเตียง

ดังนั้นผู้เสนอผลงานจึงมีแนวคิดศึกษาและจัดทำวัตกรรม เสื้อNPO เพื่อช่วยแก้ปัญหาผู้ป่วยไม่ได้รับการดูแล งดอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร ช่วยให้ผู้ป่วยปลอดภัยจากการผ่าตัดได้รับการผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารตามแผนการรักษา ไม่เกิดความผิดพลาดลดอุบัติการณ์การเกิดผู้ป่วยไม่ได้ดังน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัด และส่องกล้องทางเดินอาหารในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายได้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลในการ ดูแลหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

3. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การเลื่อนผ่าตัดในผู้ป่วยเนื่องจากไม่ได้ดังน้ำดองอาหารตามแผนการรักษาไม่ผลกระทบต่อตัวผู้ป่วยโดยตรง ต้อง ได้รับการรักษาล่าช้า ยังมีผลต่อห่วงงานต่อองค์กรทำให้การปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นลดโอกาสการเข้าถึง การรักษาของผู้ป่วยรายอื่น หากหน่วยงานและบุคลากรไม่ตระหนักและใส่ใจปฏิบัติในการป้องกันการเกิดอุบัติการณ์ การเกิดผู้ป่วยไม่ได้ดังน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร ไปในแนวทางเดียวกันโดยเฉพาะพยาบาล ที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลผู้ป่วยโดยตรง ซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติการพยาบาลให้อย่างถูกต้องและ ครอบคลุมเพื่อป้องกันและลดปัญหาต่างๆ (พนารัตน์ รัตนสุวรรณ, 2559)

หอผู้ป่วยศัลยกรรมชายจากการค้นหาสาเหตุของการเกิดพบร้าอุบัติการณ์ผู้ป่วยไม่ได้ดังน้ำดองอาหารก่อนไป ผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารคือ 1. ป้ายงดน้ำดองอาหารไม่ชัดเจน 2. ไม่ได้แยกน้ำหรืออาหารห่างจากตัวผู้ป่วย 3. ผู้ป่วยและญาติไม่เห็นถึงความสำคัญของการดูดซับน้ำดองอาหารระหว่างการผ่าตัด 4. พยาบาลปฏิบัติตามแนวทาง ไม่ครบถ้วนถูกต้อง ผู้เสนอผลงานจึงเห็นความสำคัญของการให้ผู้ป่วยได้ดังน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้อง ทางเดินอาหารได้ตามแผนการรักษาของแพทย์ เกิดความปลอดภัยและลดภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วย และถูกต้องตาม มาตรฐานการพยาบาลจึงใช้แนวคิดการพัฒนาคุณภาพ (PDCA) Plan-Do-Check-Act ประกอบด้วย 1. Plan หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบครอบคลุมถึงการกำหนด หัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรวมถึงการ พัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการ ดำเนินงาน Plan การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบหรือผู้ดำเนินการและกำหนดงบประมาณ 2. Do หมายถึง การดำเนินการตามแผนประกอบด้วย การมีโครงสร้างรองรับ การดำเนินการการปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง 3. Check หมายถึงการตรวจสอบผลการปฏิบัติเมื่อทำการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผน เพื่อให้สามารถเข้าใจ ปัญหาที่เกิดขึ้นและดำเนินการแก้ไขจนได้กระบวนการ หรือวิธีการ ปฏิบัติงานที่สามารถกำหนดเป็นมาตรฐาน 4. Act หมายถึงการปฏิบัติตามผลการตรวจสอบหรือแก้ไข การปฏิบัติการใดๆที่เหมาะสมตามผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการ ตรวจสอบหากผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข ในกรณีผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ให้จัดทำเป็นมาตรฐานซึ่งเรียกขั้นตอนนี้ว่าการนำไปปฏิบัติและกำหนดเป็นมาตรฐาน (Action) (ศิริลักษณ์ ฤทธิ์เรือง, 2560) จากการนำแนวคิด (PDCA) Plan-Do-Check-Act มาใช้ในการพัฒนาแนวทางปฏิบัติการเตรียมผู้ป่วยก่อนไปห้องผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร จากนั้นนำไปปฏิบัติระหว่างการปฏิบัติได้ดำเนินการตรวจสอบ จึงพบปัญหาผู้ป่วยไม่ได้ดูดน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร คือ 1. ป้ายงดดูดอาหารไม่ชัดเจน 2. ไม่ได้แยกน้ำหรืออาหารห่างจากตัวผู้ป่วย 3. ผู้ป่วยและญาติไม่เห็นถึงความสำคัญของการดูดอาหารระหว่างรอการผ่าตัด 4. พยาบาลปฏิบัติตามแนวทางไม่ครบถ้วนถูกต้อง จากนั้นจึงทำการแก้ไขหรือปรับปรุงปัญหาจึงทำให้เกิดนวัตกรรมเสื้อNPO

ดังนั้นผู้เสนอผลงานจึงมีแนวคิดศึกษาและจัดทำนวัตกรรม เสื้อNPO ขึ้นโดยการใช้จัดทำเป็นเสื้อที่ดัดแปลงมาจากการเสื้อเอี๊ยมกันเบื้องสีแดงและนำตัวอักษรคำว่าดูดน้ำดองอาหารติดที่เสื้อบริเวณหน้าอกและบริเวณกลางหลังของเสื้อด้วยใช้ตัวอักษรสีขาวขนาดใหญ่ชัดเจน เพื่อให้มองเห็นได้ชัดหมายกับการใช้ส้วมใส่เพื่อแสดงให้เห็นและทราบว่าผู้ป่วยงดดูดอาหาร โดยมุ่งหวังว่าผู้ป่วยที่ได้ใช้นวัตกรรม เสื้อNPO ผู้ป่วยจะได้รับการไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารอย่างปลอดภัยได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง และบุคลากรทางการพยาบาลที่ได้ใช้นวัตกรรมมีความพึงพอใจสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการพยาบาลทำให้เกิดคุณภาพการพยาบาลที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หอผู้ป่วยศัลยกรรมชายมีนวัตกรรม เสื้อNPO
2. เพื่อให้บุคลากรทางการพยาบาลทุกคนในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายมีนวัตกรรม เสื้อNPO นำมาใช้กับผู้ป่วยงดดูดอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารทุกราย
3. เพื่อลดอุบัติการณ์การเกิดผู้ป่วยไม่ได้ดูดน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัดก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารทุกราย

ระยะเวลาดำเนินการ

เดือน พฤษภาคม 2566 – กันยายน 2566

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายที่ได้รับการดูดน้ำดองอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารทุกราย

2. บุคลากรทางการพยาบาลทุกคน ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา งานวิจัยต่างๆ
2. ปรึกษาหัวหน้าหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย เพื่อขอความคิดเห็นและคำแนะนำ
3. ดำเนินการจัดทำนวัตกรรม เสื้อNPO
4. ประชุมชี้แจงทีมบุคลากรทางการพยาบาลให้รับรู้และเข้าใจนวัตกรรม เสื้อNPO และทดลองใช้ในหน่วยงาน
5. นำไปใช้ในหน่วยงาน
6. วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและนำมาปรับปรุงแก้ไขนวัตกรรมให้ดีขึ้น

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายได้รับการดูแลด้านอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหารทุกรายตามแผนการรักษาของแพทย์
2. บุคลากรทางการพยาบาลทุกคนในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย มีความพึงพอใจจากการใช้นวัตกรรมเสื้อNPO
3. ไม่เกิดอุบัติการณ์ ผู้ป่วยไม่ได้ดื่งน้ำดื่มอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. หอผู้ป่วยศัลยกรรมชายมีนวัตกรรม เสื้อNPO จำนวน 10 ชุด
2. ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยศัลยกรรมชายที่ได้รับการดูแลด้านอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร ได้สวมเสื้อ NPOทุกรายร้อยละ 100
3. ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรทางการพยาบาลต่อการใช้นวัตกรรม เสื้อNPO มากกว่าร้อยละ 90
4. อุบัติการณ์การเกิดผู้ป่วยไม่ได้ดื่งน้ำดื่มอาหารก่อนไปผ่าตัดและส่องกล้องทางเดินอาหาร เท่ากับ 0 ครั้ง

(ลงชื่อ นางสาวอรอนงค์ สุวรรณ.....)

(นางสาวประดับพร ดีแย้ม)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ

(วันที่) ๑๐ / กุมภาพันธ์ / ๒๕๖๔

ผู้ขอประเมิน